

ایران نوزدهمین اقتصاد دنیا شد

ایران دارای نوزدهمین اقتصاد دنیا از نظر تولید ناخالص داخلی با معیار (شاخص قدرت خرید) شد. به گزارش فارس، داود منظور، رئیس سازمان برنامه و بودجه در صفحه مجازی خود نوشت: «ایران نوزدهمین اقتصاد دنیا با تولید ناخالص داخلی ۱/۸۱ تریلیون دلار (بر اساس شاخص قدرت خرید) است. برای پنج سال آینده، افزایش تولید ناخالص داخلی به سطح ۲/۵ تریلیون دلار (بر اساس شاخص قدرت خرید) همزمان با پنجاه سالگی انقلاب اسلامی هدفگذاری شده است.» تولید ناخالص داخلی ارزش کل کالاها و خدمات تولیدشده در اقتصاد یک کشور در طول یکسال است و شاخص برابری قدرت خرید هم بیانگر این است که سبکی از کالاهای مصرفی مانند انرژی، مسکن، خوراک، پوشاک، خدمات بهداشتی و آموزشی براساس پول ملی هر کشور چقدر است و با مقایسه ارزش پولی این سبد می‌توان ارزش تولید ناخالص داخلی کشورها را با هم مقایسه کرد.

ورود ۲۵۰۰ خودروی برقی

پیش‌بینی می‌شود تا قبل از عید ۲۵۰۰ دستگاه خودروی برقی تحویل ناوگان حمل‌ونقل عمومی شود. به گزارش مهر، حسن کریمی‌سنجری، مدیر طرح خودروهای برقی وزارت صمت اظهار کرد: تاکنون ۶۰۰ خودروی برقی ترخیص شده‌اند و ۶۰۰ خودرو در گمرک داریم و ۱۵۰۰ خودرو در حال حمل هستند که پیش‌بینی می‌شود تا قبل از عید ۲۵۰۰ خودروی برقی تحویل ناوگان حمل‌ونقل شود. کریمی با اشاره به رفع موانع واردات افزود: هر ماه شاهد واردات خودروی وارداتی برقی توسط خودروسازها به‌شرط انتقال فناوری خواهیم بود که در همین حوزه شرکت‌های خودروساز مونتاژ می‌کنند و دو مدل خودرو در بخش خصوصی و دولتی در سال آینده با ۴۰ درصد ساخت وارد بازار خواهد شد. او ادامه داد: با چند مصوبه عرضه خودروهای برقی عملیاتی خواهد شد که فروش خودرو به ارگان‌های دولتی و فروش خودرو به اشخاص خارج از سامانه یکپارچه از جمله آنهاست.

اوراق ۳۰ درصدی تمدید نمی‌شود

عرضه اوراق با نرخ سود ۳۰ درصد سیاست موقت بانک مرکزی است و با رسیدن به سقف مشخص تمدید نمی‌شود. به گزارش تسنیم، سیداحسان خاندوزی، وزیر اقتصاد و دارایی درباره اینکه «آیا انتشار اوراق گواهی خاص با نرخ سود ۳۰ درصدی برای ماه‌های آینده هم ادامه می‌یابد؟» اظهار کرد: «قرار نیست این سیاست ادامه‌دار باشد.» او افزود: «انتشار اوراق گواهی خاص با نرخ سود مذکور، سیاست موقت بانک مرکزی است و تا سقف مشخصی عرضه می‌شود.» خاندوزی ادامه داد: «به‌محض خاتمه سقفی که بانک مرکزی برای عرضه این اوراق از سوی شبکه بانکی تعیین کرده است، فروش اوراق دیگر قابلیت ادامه نخواهد داشت؛ چون این سیاست برای سپرده خاص پروژه‌های ویژه تعریف شده است.» لازم به ذکر است در روزهایی که بازار ارز دچار نوسانات قیمتی شد طرح اوراق سپرده با نرخ سود ۳۰ درصد برای آرام کردن بازار ارز به اجرا درآمد.

بررسی وضعیت مالیات‌ستانی در کشورهای جهان

مالیات بدهید رفاه بگیرید

تاکید صندوق بین‌المللی پول بر چهار دلیلی که سیستم مالیاتی در کشورهای در حال توسعه راناعادلانه می‌کند

بیش از سایر اعضای OECD کاهش و در مکزیک در سال ۲۰۲۱ این نسبت ۱۱ واحد کاهش یافت. ایالات متحده از نظر میزان پایین بودن نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی خود در سال ۲۰۲۱ در بین ۳۸ کشور OECD در رتبه ۳۲ قرار گرفت.

بر اساس گزارش اینستیتوتیدا، درآمد مالیاتی شامل درآمدهای جمع‌آوری شده از مالیات بر درآمد و سود، سهم تأمین اجتماعی، مالیات بر کالاها و خدمات، مالیات بر حقوق و دستمزد و مالیات بر مالکیت و انتقال اموال است. کل درآمد مالیاتی بخشی از تولید ناخالص داخلی یک کشور در نظر گرفته می‌شود. به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی، کل درآمد مالیاتی نشان‌دهنده سهمی از تولید یک کشور است که دولت از طریق مالیات جمع‌آوری می‌کند. بر اساس گزارش بانک جهانی که می‌گوید نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی ۱۵ درصد بالاتر، رشد اقتصادی و در نتیجه کاهش فقر را در بلندمدت تضمین می‌کند، در سال ۲۰۲۱ نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی در ایالات متحده ۲۶/۶ درصد بود.

آیا نظام مالیاتی منصفانه و عادلانه است؟

جمع‌آوری مالیات و هزینه‌های روشنی اساسی برای کشورهای برای ایجاد درآمدهای عمومی است که تأمین مالی سرمایه‌گذاری در سرمایه‌انسانی، زیرساخت‌ها و ارائه خدمات برای شهروندان و مشاغل را ممکن می‌سازد. بانک جهانی می‌گوید تجزیه و تحلیل‌های اولیه، شکاف مالی برای دستیابی به اهداف توسعه‌یافتگی برای کشورهای در حال توسعه را حدود ۲/۵ تریلیون دلار در سال برآورد می‌کند. بخش عمده‌ای از این شکاف مالی باید با افزایش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در پایداری توسعه تأمین شود که نیازمند سیاست‌های مالیاتی مناسب برای ایجاد انگیزه‌های قیمتی مورد نیاز است. با این حال، کشورهای در حال توسعه که بیشترین نیاز را به درآمد دارند، از جمله کشورهایی هستند که اغلب در جمع‌آوری مالیات با سخت‌ترین چالش‌ها روبه‌رو هستند. مالیات‌ها از طریق اقداماتی چون «سبزسازی» سیستم‌های مالیاتی و مبارزه با فرار مالیاتی، نقش کلیدی در ایجاد رشد پایدار و عادلانه یک کشور دارند.

بسیاری از کشورها هنوز هم برای جمع‌آوری درآمدهای کافی مالیاتی برای تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای خود مشکل دارند. کشورهایی که کمتر از ۱۵ درصد تولید ناخالص داخلی مالیات دریافت می‌کنند، باید جمع‌آوری درآمد خود را افزایش دهند تا نیازهای اساسی شهروندان و مشاغل را برآورده کنند. این سطح از مالیات نقطه‌عطف مهمی برای دوام بخشیدن به سیاست‌های دولت و قرار دادن آن در مسیر رشد است. تا سال ۲۰۱۸، ۴۸ درصد از کشورهای تحت کمک‌های IDA (انجمن بین‌المللی توسعه) و ۶۹ درصد از کشورهای متأثر از تنش‌ها و درگیری‌ها (FCS) کمتر از این ۱۵ درصد پایه درآمد مالیاتی دارند.

تسهیل پرداخت مالیات باعث بهبود رقابت می‌شود. سیستم‌های مالیاتی بسیار پیچیده با سطوح بالای فرار مالیاتی، بخش‌های غیررسمی بزرگ، فساد بیشتر و سرمایه‌گذاری کمتر دارند. سیستم‌های مالیاتی مدرن باید به‌دنبال بهینه‌سازی جمع‌آوری مالیات باشند و در عین حال بار مالیات‌دهندگان را برای رعایت قوانین مالیاتی به حداقل برسانند.

بانک جهانی می‌گوید باید اطمینان حاصل شود که نظام مالیاتی منصفانه و عادلانه است. دولت‌ها باید اهدافی مانند افزایش درآمد، رشد پایدار و کاهش هزینه‌های انطباق را با اطمینان از عادلانه بودن سیستم مالیاتی متعادل کنند. ملاحظات کشورها باید مالیات نسبی فقر و ثروتمندان، مالیات‌دهندگان شرکتی و فردی، شهرها و مناطق روستایی، بخش‌های رسمی و غیررسمی، نیروی کار و درآمد سرمایه‌گذاری و تسهیلات قدیمی‌تر و جوان‌تر را در نظر بگیرد. در این گزارش بررسی کرده‌ایم که ۸ کشور مختلف براساس دو شاخص مالیات بر درآمد شخصی و نسبت مالیات به جی‌دی‌پی در چه وضعیتی قرار دارند.

که اکثر دولت‌های کشورهای در حال توسعه برای تأکید بر عدالت اجتماعی و در نتیجه جلب حمایت سیاسی از سیاست‌هایشان در دستور کار قرار داده‌اند. با این حال به اعتقاد صندوق بین‌المللی پول، این نوع مالیات‌ها اغلب به‌دلیل اعمال معافیت‌های شخصی بالا که اغلب به نفع افراد با درآمد بالاست، اثربخشی خود را از دست می‌دهد. صندوق بین‌المللی پول می‌گوید: ساختار مالیات بر درآمد شخصی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه نقض جدی در دو اصل اساسی سیاست خوب مالیاتی دارد: تقارن و فراگیری. اصل تقارن به بر خورد یکسان برای اهداف مالیاتی با سود و زیان هر منبع درآمدی اشاره دارد. اگر سود مشمول مالیات باشد، زیان باید کسر شود. اصل فراگیری به جذب یک جریان درآمد در خالص مالیات در نقطه‌ای از مسیر آن جریان مربوط می‌شود. زیر پا گذاشتن این اصول عموماً منجر به نابرابری می‌شود.

نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی

نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی برای تعیین این مورد به کار می‌رود که دولت یک کشور منابع اقتصادی خود را در چه جهت و به چه مقدار مصرف می‌کند.

طبق گزارش بانک جهانی، درآمدهای مالیاتی که بالاتر از ۱۵ درصد از تولید ناخالص داخلی یک کشور باشد، عنصر کلیدی برای رشد اقتصادی و کاهش فقر خواهد بود. این سطح از مالیات تضمین‌کننده این امر است که کشورها پول لازم برای سرمایه‌گذاری در آینده و دستیابی به رشد اقتصادی پایدار را دارند. کشورهای توسعه‌یافته به‌طور کلی نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی بالاتری دارند. میانگین این نسبت در میان اعضای سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) در سال ۲۰۲۱ برابر با ۳۴/۱ درصد بود. نظریه‌ای اقتصادی می‌گوید که با توسعه بیشتر اقتصادها و افزایش درآمد، مردم معمولاً خدمات بیشتری از دولت خواهند خواست؛ از جمله در بخش مراقبت‌های بهداشتی، حمل‌ونقل عمومی یا آموزش. به‌عنوان مثال، این نظریه توضیح می‌دهد که چرا نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۲۱ در اتحادیه اروپا، با متوسط ۲۵/۹ درصد، بسیار بالاتر از اکثر کشورهای آسیا-اقیانوسیه بود. در کشورهای آسیا-اقیانوسیه نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی از ۱۰/۹ درصد، در اندونزی تا ۲۵/۳ درصد و در ساموآ تغییر بود. فقط ژاپن، کره، نیوزیلند و نائورو بالاتر از اتحادیه اروپا بودند و همه به جز نائورو کمتر از میانگین ۲۴/۱ درصد کشورهای OECD بود. به‌طور خلاصه نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی کشورهای OECD حدود ۳۰ درصد است. این نسبت برای کشورهایی که به اقتصاد رفاه در دنیا معروف هستند به ۴۰ تا ۵۰ درصد می‌رسد. به عبارت دیگر نیمی از تولید ناخالص داخلی که در کشورها تولید می‌شود توسط دولت مجدداً بازتوزیع می‌شود. این موضوع به ارتقاء درجه رفاه خانوارها کمک می‌کند و از سوی دیگر دولت‌ها را در حل‌ه‌رفاه بالاتری از خدمات‌رسانی قرار می‌دهد.

جهت‌سیاست مالیاتی

سیاست‌گذاران از نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی برای مقایسه دریافت‌های مالیاتی سالانه نسبت به سال‌های قبل استفاده می‌کنند، زیرا این نسبت معیار بهتری برای افزایش و کاهش درآمد مالیاتی است. درآمدهای مالیاتی ارتباط تنگاتنگی با فعالیت اقتصادی دارد که در دوره‌های رشد اقتصادی سریع‌تر افزایش می‌یابد و در دوران رکود کاهش می‌یابد. درآمدهای مالیاتی به‌عنوان درصد، عموماً سریع‌تر از تولید ناخالص داخلی افزایش و کاهش می‌یابد اما این نسبت باید نسبتاً ثابت بماند و از نوسانات شدید رشد جلوگیری کند. با این حال، در موارد تغییرات قابل توجه در قوانین مالیاتی یا در طول رکود شدید اقتصادی، این نسبت می‌تواند به‌طور چشمگیری تغییر کند. به‌عنوان مثال، براساس گزارش OECD، در سال ۲۰۱۸ نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی ایالات متحده

صندوق بین‌المللی پول: در حال توسعه دولت‌ها اغلب به جای ایجاد سیستم‌های مالیاتی منطقی از هر گزینه‌ای که در دسترس است استفاده می‌کنند و به دلیل ساختار غیررسمی اقتصاد در بسیاری از کشورهای در حال توسعه و به دلیل محدودیت‌های مالی، ادارات آماری و مالیاتی در تولید آمار قابل اعتماد با مشکل مواجه هستند و همچنین درآمد به‌دست‌آمده مالیاتی به‌طور نابرابر در کشورهای در حال توسعه توزیع می‌شود

بنجامین فرانکلین در سال ۱۷۸۹ در نامه‌ای به دوستش نوشت: «در این دنیا هیچ چیز جز مرگ و مالیات قطعی نیست.» در واقع، از زمان تمدن‌های دوری چون مصر در ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد، مالیات ابزاری برای درآمدزایی دولت‌ها و قراردادی بین شهروندان و دولت بوده است. مالیات معیاری حیاتی برای توسعه و حکمرانی یک کشور است. با این حال، همانطور که اخذ مالیات یک موضوع قطعی است، هنوز هم این سوال مطرح است که چگونه سیستم‌ها و سیاست‌های مالیاتی می‌توانند ساختاری برای افزایش درآمد بهتر داشته باشند و کالاها و خدمات عمومی باکیفیت برای مردم فراهم آورند. این امر در کشورهای در حال توسعه که ظرفیت دولت احتمالاً محدود است، اهمیت منحصر به فردی دارد و پایه مالیات بر درآمد تنها بخشی از توزیع درآمد است. کشورهای توسعه‌یافته معمولاً یک سیستم مالیاتی مدرن با ظرفیت بالا برای جمع‌آوری و توزیع مجدد درآمدها دارند. آستانه معافیت مالیاتی برای یک اقتصاد توسعه‌یافته معمولاً در پایین‌ترین حد توزیع درآمد است؛ مانند ایالات متحده که تقریباً ۹۰ درصد مردم ملزم به پرداخت مالیات بر درآمد هستند. در همین حال در یک اقتصاد در حال توسعه، این آستانه معافیت مالیاتی به حد بالایی توزیع درآمد نزدیک‌تر است. به‌عنوان مثال در هند تقریباً ۵ درصد از کسانی که از نظر اقتصادی فعال هستند، موظف به پرداخت مالیات بر درآمد هستند. اقتصاددانان می‌گویند وقتی یک کشور به سمت توسعه حرکت می‌کند به تدریج آستانه معافیت مالیاتی خود را کاهش می‌دهد، به این معنی که پایه مالیات بر درآمد خود را گسترش می‌دهد. صندوق بین‌المللی پول می‌گوید کشورهای در حال توسعه به‌هنگام ایجاد سیستم‌های مالیاتی کارآمد با چالش‌های بزرگی روبه‌رو هستند.

اول اینکه، اکثر کارگران در این کشورها یا کشاورزند یا در شرکت‌های کوچک و غیررسمی کار می‌کنند و به‌ندرت دستمزد منظم و ثابتی دارند. بنابراین محاسبه پایه مالیات بر درآمد دشوار است.

دوم اینکه، در این کشورها دولت‌ها اغلب به‌جای ایجاد سیستم‌های مالیاتی منطقی از هر گزینه‌ای که در دسترس است استفاده می‌کنند.

سوم اینکه، به دلیل ساختار غیررسمی اقتصاد در بسیاری از کشورهای در حال توسعه و به دلیل محدودیت‌های مالی، ادارات آماری و مالیاتی در تولید آمار قابل اعتماد با مشکل مواجه هستند و

چهارم اینکه، درآمد به‌طور نابرابر در کشورهای در حال توسعه توزیع می‌شود. توصیه صندوق بین‌المللی پول این است که در کشورهای در حال توسعه که نیروهای بازار به‌طور فزاینده‌ای در تخصیص منابع اهمیت دارند، طراحی سیستم مالیاتی باید تا حد امکان خنثی باشد تا دخالت در فرآیند تخصیص به حداقل برسد. این سیستم باید رویه‌های اداری ساده و شفاف باشد.

درآمدهای مالیاتی بالاتر به این معنی است که یک کشور می‌تواند برای بهبود زیرساخت‌ها، بهداشت و آموزش بیشتر هزینه کند؛ هزینه‌هایی که کلید چشم‌انداز بلندمدت اقتصاد و مردم یک کشور است. آمارد کشوری که از سیستم مالیاتی منطقی برخوردار بوده و توزیع درآمد مالیات شفاف باشد.

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

مالیات بر درآمد شخصی در اکثر کشورها نسبتاً کم است و تعداد افراد مشمول این مالیات (به‌ویژه با بالاترین نرخ نهایی) کم است. ساختار نرخ مالیات بر درآمد شخصی مشهودترین ابزار سیاستی است

